

§ 3. Zmniejszenie kosztów wykonawstwa robót budowlano-montażowych powinno być osiągnięte w drodze:

- 1) wzrostu wydajności pracy,
- 2) skrócenia budowy obiektów o czasie budowy wynoszącym 2 lata lub więcej co najmniej o pół roku, a obiektów realizowanych w krótszym czasie — w odpowiednim stosunku,
- 3) podniesienia poziomu organizacji robót budowlano-montażowych, zwiększenia ich mechanizacji, a w szczególności znacznego zwiększenia stopnia wykorzystania maszyn budowlanych,
- 4) wprowadzenia przemysłowych metod budownictwa, znacznego powiększenia stosowania gotowych prefabrykowanych elementów budowlanych, produkowanych w sposób przemysłowy,
- 5) polepszenia zaopatrzenia materiałowego w drodze zaopatrywania budów w materiały odpowiedniego asortymentu,
- 6) oszczędnej gospodarki materiałowej,
- 7) zmniejszenia kosztów transportu,
- 8) zmniejszenia kosztów ogólnych, a w szczególności administracyjnych.

§ 4. Zobowiązuje się:

- 1) Prezesa Rady Ministrów, Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli, Oświaty, Szkół Wyższych i Nauki, Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Kultury i Sztuki oraz Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego — do przedstawienia sukcesywnie, nie później jednak niż do dnia 15 maja 1951 r., do zatwierdzenia przez Radę Ministrów uzgodnionych z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego normatywów w zakresie projektowania budownictwa w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego, oświaty, szkolnictwa wyższego, ochrony zdrowia, urzędów socjalnych i kulturalnych oraz wychowania fizycznego, uwzględniających postulaty oszczędnościowe, zawarte w niniejszej uchwale,
- 2) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych — do przedstawienia w terminie do dnia 1 kwietnia 1951 r. do zatwierdzenia przez Radę Ministrów uzgodnionych z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego normatywów w zakresie projektowania budownictwa wiejskiego, uwzględniających postulaty oszczędnościowe, zawarte w niniejszej uchwale,

- 3) Ministrów: Górnictwa, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego oraz Ministrów: Komunikacji, Żeglugi, Handlu Wewnętrznego, Poczty i Telegrafów, Leśnictwa, Gospodarki Komunalnej i Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości — do przedstawienia w terminie do dnia 15 marca 1951 r. do zatwierdzenia przez Radę Ministrów uzgodnionych z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego planów zrewidowania istniejących i opracowania nowych normatywów ekonomicznych, technicznych normatywów w zakresie projektowania budownictwa przemysłowego, komunikacyjnego, morskiego, obrotu handlowego, łączności, leśnictwa, urzędów komunalnych i drobnej wytwórczości,
- 4) właściwych ministrów — do bezwzględnego rozpoczęcia prac nad nowelizacją przestarzałych przepisów prawnych, powodujących nadmierne koszty budownictwa,
- 5) ministrów sprawujących nadzór nad instytucjami naukowo-badawczymi — do zrewidowania programu ich prac w celu maksymalnego uwzględnienia zagadnień związanych z obniżeniem kosztów w budownictwie,
- 6) Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkich ministrów — do niedopuszczania do rozproszenia środków inwestycyjnych na zbyt wielką ilość obiektów, powodującego znaczne przedłużenie i podrożenie kosztów budowy,
- 7) Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — do koordynowania i nadzorowania prac, wymienionych w pkt 1—4.

§ 5. Zobowiązuje się właściwych ministrów, sprawujących nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi i biurami projektów, do niezwłocznego wydania zarządzeń, zmierzających do realizacji postanowień uchwały w podległych im przedsiębiorstwach i biurach projektów.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

221

UCHWAŁA Nr 110 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 lutego 1951 r.

w sprawie opracowania jednolitych normatywów kosztorysów.

W celu usprawnienia działalności inwestycyjnej i wzmocnienia walki o obniżkę kosztów budownictwa dla przyspieszenia realizacji zadań planu 6-letniego Prezydium Rządu postanawia, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) oraz Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli, Budownictwa Przemysłowego, Górnictwa, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Ciężkiego, Żeglugi, Komunikacji i Gospodarki Komunalnej do niezwłocznego podjęcia prac nad opracowaniem zespołu norm kosztorysowych obejmujących wszystkie rodzaje robót wchodzących w zakres budownictwa i montażu, a występujących w budownictwie inwestycyjnym.

2. Zorganizowanie, koordynację i kontrolę prac, o których mowa w ust. 1, oraz ustalenie ich terminów powierza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, który dla tych celów powoła komisję, złożoną z przedstawicieli Polskich Kolei Państwowych i wymienionych wyżej ministrów. Członkowie tej komisji pobierać będą wynagrodzenie, określone w ust. IV pkt 3 i 4 uchwały Nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-9, poz. 134).

§ 2. Opracowane normatywy szczegółowe (§ 1) podlegają zatwierdzeniu przez Prezydium Rządu, po czym

staną się obowiązujące przy opracowaniu kosztorysów szczegółowych jako podstawa rozliczeń za wykonawstwo inwestycyjne.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do ustalenia w po-

rozumieniu z Ministrem Finansów wysokości kredytów potrzebnych dla pokrycia wydatków związanych z opracowaniem normatywów kosztorysów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

222

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 27 stycznia 1951 r.

w sprawie łączenia przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie art. 19 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Łączenie przedsiębiorstw państwowych następuje przez przejęcie całego majątku przedsiębiorstw przejmowanych przez jedno przedsiębiorstwo przejmujące.

§ 2. 1. Przejęcie majątku, określone w § 1, powinno być dokonane protokolarnie i komisyjnie. Komisja składa się z przewodniczącego, ustanowionego przez władzę, której podlega przedsiębiorstwo przejmujące, oraz dyrektorów lub ich zastępców i głównych (starszych) księgowych albo osób przez nich upoważnionych przedsiębiorstw przejmowanych oraz przedsiębiorstwa przejmującego.

2. Protokół przejęcia powinien być uzgodniony z bankami finansującymi eksploatację i inwestycje łączonych przedsiębiorstw.

§ 3. Podstawę przejęcia stanowi bilans przedsiębiorstw przejmowanych oraz spis majątku z natury (inventaryzacja na dzień przejęcia). Władza, której podlega przedsiębiorstwo przejmujące, może w gospodarczo uzasadnionych przypadkach zezwolić na zaniechanie inventaryzacji majątku lub na przeprowadzenie jej w ograniczonym zakresie.

§ 4. Przejęciu podlegają wszystkie aktywa i pasywa objęte bilansem jak również ustalone dla przejmowanych przedsiębiorstw limity finansowania robót kapitalnych i środków obrotowych oraz dotacje na pokrycie planowych strat.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo przejmujące odpowiada za wszelkie zobowiązania przejętych przedsiębiorstw.

2. Tytuły wykonawcze przeciwko przedsiębiorstwu przejętym są bezpośrednio wykonalne przeciwko przedsiębiorstwu przejmującemu.

3. Tytuły wykonawcze na rzecz przedsiębiorstw przejętych są wykonalne bezpośrednio przez przedsiębiorstwo przejmujące.

§ 6. 1. Zarządzenie o połączeniu przedsiębiorstw powinno w szczególności zawierać:

- 1) dokładne oznaczenie łączonych przedsiębiorstw,
- 2) określenie sposobu łączenia przedsiębiorstw,
- 3) termin połączenia i datę bilansów przedsiębiorstw przejmowanych,
- 4) określenie władzy, której przedsiębiorstwa połączone podlegają.

2. Termin połączenia i data bilansów przedsiębiorstw przejmowanych powinny być ustalone na ostatni dzień miesiąca.

§ 7. Przedsiębiorstwo przejmujące powinno:

- 1) przesłać do rejestru przedsiębiorstw państwowych odpis zarządzenia o połączeniu przedsiębiorstw oraz
- 2) zgłosić do tegoż rejestru po przejęciu majątku przedsiębiorstw przejmowanych wnioski o wykreślenie tych przedsiębiorstw z rejestru wskutek połączenia.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*

223

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 lutego 1951 r.

w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez inwestorów przedsiębiorstwom budowlano-montażowym.

Na podstawie § 58 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) i w wykonaniu uchwały Nr 92 Prezydium Rządu z dnia 10 lutego 1951 r. zawieszającej punkt 16 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń z tytułu dostaw i robót inwestycyjnych przedsiębiorstw objętych systemem finansowym oraz zniesienia zaliczkowania przedsiębiorstw budowlanych i montażowych (Monitor Polski Nr A-15, poz. 209) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla zabezpieczenia utrzymania na budowie niezbędnego zapasu materiałów umowa pomiędzy inwestorem a przedsiębiorstwem będącym wykonawcą generalnym powinna przewidywać obowiązek inwestora

udzielenia przedsiębiorstwu będącemu generalnym wykonawcą danej inwestycji, a należącemu do kategorii osób wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73), zaliczki na materiały w wysokości 15% wartości przewidywanego na dany rok zużycia materiałowego.

2. Udzielenie zaliczki powinno nastąpić w przeciągu 14 dni od daty notyfikacji bankowej.

3. W przypadku udzielenia przedsiębiorstwu zleceń dodatkowych, przekraczających 5% ogólnej wartości umowy, inwestor powinien udzielić uzupełniającej zaliczki na zasadach określonych w ust. 1 i 2. Odnosi się to również do przypadku, gdy inwestycja wykonywana jest dłużej aniżeli rok i gdy zakres robót lat następnych uzasadnia udzielenie w latach następujących uzupełniającej zaliczki.